U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Michaely Bejčkové a soudců Zdeňka Kühna a Ondřeje Mrákoty ve věci žalobce: **S. D. R. R.**, zastoupeného advokátem Mgr. Ondřejem Zaorálkem, Kpt. Vajdy 2, Ostrava, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí ze dne 8. 8. 2023, čj. MV-108666-3/OAM-2023, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 11. 9. 2023, čj. 19 A 25/2023-41,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce je Iráčan, který přicestoval do ČR. V roce 2016 Ministerstvo vnitra udělilo žalobci doplňkovou ochranu na dobu dvou let. Žalobce neuspěl s žádostí o její prodloužení (jeho kasační stížnost NSS odmítl pro nepřijatelnost usnesením ze dne 6. 6. 2019, čj. 1 Azs 46/2019-59), přesto z ČR neodcestoval. V roce 2019 požádal žalobce v přijímacím středisku cizinců opětovně o mezinárodní ochranu. Tehdy bylo zjištěno, že na území ČR nějakou dobu pobýval nelegálně, proto cizinecká policie rozhodla o jeho správním vyhoštění. Žalobce se proti rozhodnutí o správním vyhoštění odvolal, ministerstvo ho ale potvrdilo; rozhodnutí tak v únoru 2020 nabylo právní moci. Žalobci se v rozhodnutí zakazuje vstup na území členských států EU po dobu šesti měsíců a ukládá se mu povinnost vycestovat do třiceti dnů od nabytí právní moci rozhodnutí o vyhoštění, případně až od okamžiku, kdy žalobce pozbude postavení žadatele o udělení mezinárodní ochrany a toto rozhodnutí bude pravomocné.

[2] Řízení o žalobcově opětovné žádosti o mezinárodní ochranu ještě neskončilo. Už jednou v něm kasačně zasáhl NSS rozsudkem ze dne 19. 10. 2021, čj. 1 Azs 292/2021-51; následující rozhodnutí ministerstva Krajský soud v Ostravě zrušil a u NSS se nyní řeší kasační stížnost ministerstva proti rozsudku krajského soudu (pod sp. zn. 1 Azs 203/2023).

[3] V březnu 2023 žalobce požádal o vydání nového rozhodnutí, kterým by policie zrušila platnost rozhodnutí o správním vyhoštění [§ 122 odst. 5 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky]. Ředitelství služby cizinecké

policie řízení o žádosti zastavilo a ministerstvo zastavení řízení potvrdilo. Žalobce neuspěl ani u Městského soudu v Praze: ten jeho žalobu zamítl. Vydat nové rozhodnutí o správním vyhoštění totiž zákon dovoluje až po uplynutí poloviny doby, po kterou cizinec nemohl vstoupit na území. Do této doby se nezapočítává doba, po kterou není rozhodnutí o správním vyhoštění vykonatelné. Protože žalobce má stále postavení žadatele o udělení mezinárodní ochrany, rozhodnutí o jeho správním vyhoštění ještě není vykonatelné, a od počátku zákazu vstupu tedy nemohla uplynout žádná doba.

[4] Žalobce (*stěžovatel*) se nyní brání kasační stížností. Zdůrazňuje, že od právní moci rozhodnutí o vyhoštění uplynuly už čtyři roky; on sám po celou dobu žije v ČR, vede zde řádný život, podniká, naučil se plynně hovořit česky. Proto je namístě odstranit tvrdost správního vyhoštění. Důvody vydání rozhodnutí o správním vyhoštění už pominuly a současně se podstatně změnily okolnosti. Podle stěžovatele přesahuje kasační stížnost jeho vlastní zájmy, protože je třeba posoudit předpoklady použití § 122 odst. 5 písm. a) zákona o pobytu cizinců.

[5] Ve věcech, v nichž před správním (krajským, městským) soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje stěžovatelovy zájmy (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, odmítne ji jako nepřijatelnou (usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS, body 11 až 12).

[6] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[7] Stěžovatel v kasační stížnosti netvrdí, že by se NSS dosud nezabýval předpoklady pro použití § 122 odst. 5 písm. a) zákona o pobytu cizinců; že by tuto otázku správní soudy řešily rozdílně; nebo že by v této otázce bylo třeba změnit ustálenou judikaturu. Stěžovatel ani netvrdí, že se městský soud od této judikatury bezdůvodně odchýlil. Stěžovatel v podstatě říká jen to, že městský soud měl rozhodnout jinak; jediným důvodem přijatelnosti kasační stížnosti by tak mohlo být to, že městský soud hrubě pochybil při výkladu práva. Nic takového však NSS nezjistil.

[8] Kasační stížnost nereaguje na rozsudek městského soudu a uvádí jen velmi obecná tvrzení. Městský soud se přitom s žalobními námitkami (opakovanými v kasační stížnosti) řádně vypořádal (body 25 až 35 jeho rozsudku) a odkázal přitom (kromě souvisejících zákonných ustanovení) i na rozsudek NSS ze dne 18. 5. 2016, čj. 1 Azs 89/2016-23. V tomto rozsudku se NSS zabýval situací, která je v podstatných ohledech s tou stěžovatelovou totožná. Tehdejší stěžovatel byl vyhoštěn, zároveň však bylo rozhodnuto o tom, že se na něj vztahuje překážka vycestování. Rozhodnutí o vyhoštění tedy nebylo vykonatelné, proto ani nezačala běžet doba potřebná k podání žádosti podle § 122 odst. 5 písm. a) zákona o pobytu cizinců (bod 24).

[9] Stejně tak ve stěžovatelově případě nemohla začít běžet potřebná doba, protože rozhodnutí o správním vyhoštění dosud není vykonatelné. To plyne přímo ze zákona. Do doby, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států EU, se nezapočítává doba, po kterou není rozhodnutí o správním vyhoštění vykonatelné (§ 118 odst. 4 zákona

o pobytu cizinců). Rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který požádal Českou republiku o mezinárodní ochranu, je vykonatelné po nabytí právní moci rozhodnutí, jímž se mezinárodní ochrana neuděluje [§ 119 odst. 7 písm. a) téhož zákona]. Takové rozhodnutí (o neudělení mezinárodní ochrany) sice ministerstvo ve stěžovatelově případě vydalo, ale Krajský soud v Ostravě ho zrušil (kasační stížnost proti jeho rozsudku se projednává); toto neexistující rozhodnutí tedy nemůže být podkladem pro výkon rozhodnutí o stěžovatelově vyhoštění. Námitky týkající se stěžovatelova soukromého života by bylo nutno vypořádat, ovšem teprve v řízení o novém rozhodnutí; k jeho zahájení však nejsou splněny podmínky podle § 122 odst. 5 písm. a) zákona o pobytu cizinců (stěžovatel přitom výslovně požadoval, aby byla jeho žádost posouzena podle tohoto ustanovení, a trvá na tom i v řízení před soudem).

[10] V této věci nevyvstala žádná právní otázka, která by doposud nebyla judikaturou jednotně řešena, ani taková otázka, kterou by bylo třeba řešit odlišně. Městský soud nijak nepochybil při výkladu práva. NSS proto kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost.

[11] O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle úspěchu ve věci (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51–53). Stěžovatel úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Ministerstvu žádné náklady nevznikly (§ 60 odst. 1 a § 120 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. listopadu 2023

Michaela Bejčková
předsedkyně senátu